

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM , Gyldendal, 1971), s. 273. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952568553872/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

men det veed jeg, at han i det mindste ikke har malet i den skjønnne Naturs Smag.

Af den lille, nette, peene, sminkede *Van der Werff* fandtes her adskillige Lækkerheder for Eiskere af Gotgot i Maleriet, hvoraf een allene havde kostet 8000 Gylden, hvorfor jeg tilforlidelig havde betænkt mig paa at give otte Styver. Det største Stykke af ham her var de *ni Muser* – neppe havde han kunnet valgt et med hans Smag mere kontrasterende Æmne. Ingen Maler er i mine Tanker længere fra det væsentlige i Kunsten end netop denne saa berømte Udpensler. Han idealiserer hvad der ikke kan idealiseres, og forsømmer intet i sin overvættets ængstelige Udarbeidelse – undtagen Hovedsagen. *Raphael* gav os Guder og Engle i menneskelig Colorit; han derimod giver os Vanskabninger og Uglebilleder i guddommelig Engiehud. Hans Billeder ere mere til at spise end til at see. Han har ikke malet for den indre, men for den ydre Sands. Det var mig derfor og efter hans Mesterstykkers Betragtning, som om jeg havde forspiist mig i Marzipaner. [...]

Billedgallerier – saaledes som de hidindtil ere indrettede – bidrage meere, troer jeg, til Afsmag, end til Smag for Kuusten. Hvad kan der vel komme ud af at giennemløbe, skeete det end nok saa ofte, nogle hundrede aldeles forskellige Billeder, hvoraf intet sees, som det bør sees: *allens*; hvoraf hvert er indfattet i en al Virkning fordærvende, Øiet blendende og svækkende Rammec; hvoraf de færreste have den rigtige Dag, Maleriet udfordrer, og de fleeste sees i den unaturligste Forkortning? Det er deels paa eengang, deels umiddelbar oven paa hinanden at høre de forskielligste Musiker – og, kunde man, vilde det ikke være meget urimeligere at giennemblade alle Nationers Epopeer og Tragedier paa een Dag, end at beseet et saadant Billedgallerie i tre Timer. Man nøies i Grunden paa denne Maa-de med Rammer (eller Bind), Navne og Titelblade. [...]

Aldrig, i det mindste, burde en *Raphael* og en *Rubens*, en *Titian* og en *Douw*, en *Guido* og en *Teniers* – eller overhovedet en Italiener og en Nederländer hænge ved Siden af hinanden. Det er, som naar man i en Concert vilde give Stykker af en Kir-